

Det sidste slag

Ugens vers

“Hellig dem i sandheden; dit ord er sandhed” (Joh 17,17).

Introduktion

Et af de nyeste tiltag indenfor lægevidenskaben er opfindelsen af en Biochip eller VeriChip på størrelse med et riskorn, der indeholder patientens sygehistorie og kan implanteres et sted i kroppen, så det lægefaglige personale ved scanning automatisk får adgang til vigtige sundhedsoplysninger. Nogle kristne betragter dette tiltag som led i magthavernes planer om at indføre dyrets mærke. Andre ser dyrets mærke i strekkoderne på madvarer eller på dollarsedlerne i form af et mystisk tal, der efter sigende kan udregnes til 666, og andre igen forbinder dyrets mærke med frimurerordenen Illuminati eller med helikoptere uden registreringsbogstaver, som FN efter sigende benytter til hemmelig spionage i USA.

Målet med denne uges bibelstudium er at gøre os klogere på, hvad Satans sidste anslag mod Gud og Guds folk egentlig kommer til at dreje sig om. I forsøget på at udfordre Guds autoritet vil Satan rette sit angreb mod Guds lov, og i den verdensomspændende konflikt vedrørende gudstilbedelse vil især sabbatsbuddet stå for skud. Satans had til Skaberen kommer til udtryk i hans foragt for hviledagen, og som led i et sidste forsøg på at få os til at svigte Kristus og skifte ståsted vil Satan forsøge at gennemtvinge global ensretning, hvad helligdagen angår. Guds sidste appel er derfor, at vi trods forfølgelse, fængsling, økonomiske sanktioner og dødstrusler fastholder vores loyalitet over for Kristus. Vi må aldrig glemme, at Gud har lovet at føre os sikkert igennem det sidste slag i kampen mellem det gode og det onde.

Denne uges bibelstudie tager udgangspunkt i *Mod en bedre fremtid* kapitel 35 og 36.

Ugens tekster

- Åb 14,7.9.12
- Åb 4,11
- Åb 13,1-2
- Åb 12,3-5.17
- Åb 13,11-18

DET SIDSTE SLAG IFØLGE JOHANNES' ÅBENBARING

Johannes' Åbenbaring er andet og mere end mærkværdige dyr og kryptiske symboler. Det er en bog, der indeholder evige sandheder, som Gud i sin kærlighed forsøger at indprente dem, der kommer til at gennemleve det sidste slag i kampen mellem det gode og det onde.

Åb 14,7,9; 4,11

Hvad er det gennemgående tema i Johannes' Åbenbaring i den kosmiske konflikt mellem det gode og det onde?

Åb 14,7 er en klar opfordring til at tilbede Skaberen. Evolutionsteorien har i de sidste to århundreder taget verden med storm, men sabbatten står som en evig påmindelse om, hvem vi er, og hvor vi kommer fra. Vi er ikke resultatet af tilfældigheder, men skabt af Gud, og kun han fortjener vores loyalitet og tilbedelse. Netop derfor er sabbatten en torn i øjet på Satan.

Åb 12,17; 14,12

Hvordan ser tilbedelse af Skaberen ud i praksis?

At tilbede Skaberen ved at holde hans bud står i skærende kontrast til tilbedelse af dyret. Når konflikten mellem Kristus og Satan spidser til, vil der være nogle, der trods voldsom modstand og forfølgelser af hidtil ukendt størrelsesorden fastholder deres loyalitet mod Gud.

"Helligholdelse af den falske hviledag ifølge statens lov, men i modstrid med det fjerde bud, vil således være en troskabserklæring til den magt, der går imod Gud, mens overholdelse af den sande sabbat i lydighed mod Guds lov, er et troskabsbevis mod Skaberen" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 492).

De, der trofast følger Frelseren, holder ifølge Åb 14,12 fast ved troen på Jesus. De bevarer tilliden til en frelser, som de ikke kan se, og holder ud, selvom de ikke umiddelbart forstår, hvorfor de må lide, som de gør. Troen er ikke noget, vi selv frembringer, men en gave fra Gud, og takket være ham får vi mod til at holde ud.

Til eftertanke

Hviledagen blev allerede i Eden indviet til minde om, at Gud er skaberen. Det, som hviledagen symboliserer, er så grundlæggende, at når Rom gjorde krav på retten til at "ændre tider og lov" (se Dan 7,25), var det intet mindre end et målrettet angreb på Guds autoritet. Hvorfor vil netop sabbatten være i fokus, når det sidste slag i kampen mellem det gode og det onde skal stå?

TVANG

Profetien om dyrets mærke beskriver Satans mest brutale og målrettede angreb på Guds folk. Til trods for at fjenden lige siden Jesu død har vidst, at slaget er tabt, fortsætter han sine angreb i håb om at tage så mange som muligt med sig i faldet. I første omgang forsøger han med list, men virker det ikke, griber han til vold, og bestemmelsen om, at enhver, der nægter at tilbede dyret eller bære dets mærke, skal dø, kommer ultimativt fra Satan selv.

Religiøs forfølgelse er langt fra noget nyt fænomen. Det begyndte med Kain, der slog sin bror ihjel, fordi han valgte at følge Guds anvisninger, og ifølge Jesus kan kristne finde på at forfølge andre kristne af samme årsag.

Hvad var de første kristne udsat for, og kan der trækkes paralleller til det, som Guds menighed i endetiden vil blive udsat for?

Til at begynde med var det romermagten, der forfulgte de kristne, men senere, da kristendommen blev statsreligion, overtog den etablerede kirke forfølgelsen af dem, der holdt fast ved Bibelens lære. Dyrets mærke er således bare det sidste led i en lang satanisk kæde af forfølgelse, hvis formål det er at tvinge alle til at indordne sig under et specifikt regelsæt og udelukkende tilbede indenfor de fastsatte rammer flertallet har sat.

Noget tyder på, at første skridt bliver økonomiske sanktioner over for dem, der ikke bærer dyrets mærke. Men efterhånden som situationen spidser til, vil de, der fortsat nægter at følge dyret, blive dømt til døden (Åb 13,15.17).

I et forsøg på at få så mange kristne som muligt på sit parti, når de tvinges til at vælge side, forsøger djævelen allerede i dag at overtale bekendende kristne til at gå på kompromis med det, som er ret. Selvom det tilsyneladende ser ud til, at hele verden, "fulgte dyret med undren" (Åb 13,3), er der fortsat nogle, der "holder fast ved Guds bud og troen på Jesus" (Åb 14,12). De følger i stedet "Lammet, hvor det går" (Åb 14,4), og mørkets magter har ingen chance mod dem, for de har Kristus på deres side.

Ser du en udfordring for dig, til at lade økonomiske hensyn bestemme, hvordan du helligholder sabbatten?

Joh 16,2
Matt 10,22
2 Tim 3,12
1 Pet 4,12

Til eftertanke

HVEM ER DYRET? DEL 1

Åb 13,1-2

Hvor kommer dyret fra, og hvorfra får det sin autoritet?

Dragen i Johannes' Åbenbaring er stort set altid Satan. I Åb 12,3-5 står der, at dragen gjorde et forsøg på "at sluge" kvindens søn, så snart hun fødte, og at denne søn siden blev "bortrykket til Gud og hans trone". Det var Satan selv, der med hjælp fra romermagten forsøgte at gøre det af med Kristus (se Matt 2,16-18), og Guds ærkefjende benytter sig stort set altid af politiske og/eller religiøse magtinstanser, når der er noget, han ønsker gennemført.

Om dyret får vi at vide, at "dragen gav det sin magt og sin trone og stor styrke" (Åb 13,2), og flere århundreder senere gik denne profeti i opfyldelse, da den romerske kejser Konstantin flyttede hovedstaden fra Rom til den by, der siden kom til at hedde Konstantinopel (i dag Istanbul). I den kejserlige by, Rom, var der således skabt et vakuum, og kejsersædet her blev overladt til dyret.

Som Isaac Backus formulerede det: "Ved at flytte imperiets hovedsæde til Konstantinopel ... banede kejser Konstantin vejen for, at biskoppen af Rom kunne ophøje sig selv til hersker over ikke bare menneskeheden, men også over selveste Gud i himlen" (*The Infinite Importance of the Obedience of Faith, and of Separation from the World*, s. 16 (citater fra Le Roy Edwin Froom, *The Prophetic Faith of Our Fathers*, bd. 3, s. 213)). Ifølge Thomas Hobbes, er "pavedømmet ingen anden end det afdøde romerriges spøgelse, der med krone på hovedet har indtaget pladsen på dets grav" – (*Leviathan*, New York: Oxford University Press, 1996), s. 386). Nærstuderer man profetien, vil man opdage, at dyret i Johannes' Åbenbaring 13 er en frafalden religiøs magt, som vokser frem af det romerske imperium og etablerer et verdensomspændende religiøst system (Åb 13,3.4). Dette dyr er ikke et menneske, men en religiøs organisation, som erstatter Guds ord med menneskeskabte regler og påbud.

Åb 13,1.6

Hvad kendetegner dyret?

I Joh 10,33 og Luk 5,21 definerer Bibelen gudsbespottelse med to forskellige eksempler: 1) Et menneske, der gør krav på at være Gud, og 2) et menneske, der hævder at kunne tilgive synd. At anklage Jesus for disse to ting var helt forfejlet, for Jesus var Gud og havde derfor ret til at tilgive synd. Pavedømmet gør krav på to ting, der ifølge Bibelen er gudsbespottelse, nemlig at dets præster har ret til at tilgive synd, og at paven er Guds stedfortræder på jorden.

HVEM ER DYRET? DEL 2

I overstrømmende glæde og taknemmelighed tilbyder Guds folk Gud og Gud alene. De følger ham af kærlighed, og deres trofasthed mod ham udspringer af hans trofasthed mod dem.

Åb 13,5

Hvad gør dyret her? Hvor længe?

I lektie 4 så vi, at en profetisk dag svarer til et bogstaveligt år (4 Mos 14,34; Ez 4,6). De 42 måneder i Åb 13,5, svarer til 1260 profetiske dage eller 1260 år (1 måned = 30 dage i den jødiske kalender). Ifølge Åb 13,3.12 vil det "banesår", som pavedømmet i overensstemmelse med profetien fik i 1798, blive "lægt" og pavemagten vil igen gøre sin indflydelse gældende verden over.

I dag tager paven jævnligt på statsbesøg i en lang række lande, og mange verdensledere besøger Vatikanet. Det er ikke svært at forestille sig, at man netop nu, hvor verden går en særdeles usikker fremtid i møde, igen vil se hen til pavemagten som det eneste, der potentielt kan samle nationerne og sikre fred og stabilitet.

I sin tale til de mere end 15.000, der var samlet på Peterspladsen i Rom den 6. juni 2012, sagde paven bl.a.: "Søndag er Herrens dag og en dag, hvor mænd og kvinder overalt skal nyde friheden, friheden i familien og friheden i Gud. Når vi forsvarer søndagen, forsvarer vi menneskers frihedsrettigheder" (vatican.va). Pavens egentlige formål var godt, nemlig at appellere til at respektere Herres dag i tråd med Guds hensigt for hviledagen, men samtidig understreger han, at han betragter søndag som Herrens hviledag.

"De mennesker, der ærer Bibelens sabbat," siger Ellen White, "vil blive fordømt som fjender af lov og orden, for at nedbryde samfundets moralske grænser og være årsag til anarki og korruption, og derved nedkalde Guds dom over jorden ... De vil blive beskyldt for at være fjender af regeringen. Præster, der fornægter den guddommelige lovs gyldighed, vil fra prædikestolen understrege pligten til at adlyde de borgerlige myndigheder som indsat af Gud. I lovgivende forsamlinger og i retssale vil de, der overholder buddene, blive fremstillet i et falsk lys og dømt" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 480).

Til eftertanke

Måske er det svært at forestille sig, men med den rivende udvikling, vi ser i verden omkring os, hvor hurtigt kan verden, som vi kender den, så ikke forandre sig? Er det muligt, at opfyldelsen af disse profetier er nærmere, end vi forestiller os?

DYRET FRA JORDEN

Åb 13,11-18

Hvordan adskiller det andet dyr sig fra det første dyr i Johannes' Åbenbaring kapitel 13?

Det første dyr steg op af havet, mens det andet kom "op af jorden" (Åb 13,11). Havet symboliserer "folk og skarer, folkeslag og tungemål" (Åb 17,15), og jorden kunne derfor være et forholdsvis tyndt befolket område. Det andet dyr dukker op hen imod slutningen af den profetiske tidsperiode, hvor det første dyr er ved magten (Åb 13,5) – altså lige omkring år 1798.

Amerikas Forenede Stater passer som hånd i handske med den beskrivelse. I 1776 underskrev man uafhængighedserklæringen, i 1789 enedes man om en forfatning, og hen mod slutningen af det 19. årh. var USA officielt en verdensmagt.

Johannes fortsætter: "Det havde to horn som et lam, men talte som en drage" (Åb 13,11). I bibelske profetier symboliserer horn magt. Til forskel for det første dyr, har dette dyr ingen kroner på sine horn, hvilket kunne tyde på, at det ikke er noget monarki. De to horn symboliserer de to principper på hvilke USA's forfatning hviler, og som er hemmeligheden bag nationens succes, nemlig politisk og religiøs frihed.

Åb 13,11-12

Hvilken udvikling sker der med det andet dyr, og hvordan taler det?

Når dyret, der ellers minder om et lam, åbner munden, taler det som en drage. Det "udøver hele det første dyrs magt" og opgiver tilsyneladende princippet om religiøs frihed, idet "det får jorden og dem, der bor på den, til at tilbede det første dyr" (Åb 13,12). Det kommer altså til at være USA, der stiller krav om, at alle verden over tilbeder det første dyr og anerkender paven som åndelig såvel som sekulær autoritet. Ifølge denne profeti laver USA et billede af dyret – en sammensmeltning af kirke og stat – som alle skal tilbede.

Det er bemærkelsesværdigt, at nationen på ingen måde var den politiske, militære og økonomiske stormagt, som den er i dag, da man første gang foreslog, at netop USA skulle være den magt, som beskrives her i Åb 13,11 og 12.

Til eftertanke

Tænk på den politiske uro, der hersker i nutidens USA. Hvordan kan denne krise være med til at bane vejen for opfyldelsen af denne profeti?

TIL VIDERE STUDIUM

Når Johannes' Åbenbaring taler om at tilbede dyret og dets billede, er det en henvisning til Daniels Bog 3, hvor Babylons konge forlangte, at Shadrak, Meshak og Abed-Nego skulle bøje sig for billedstøtten. I det antikke såvel som det moderne Babylon er der fokus på tilbedelse. Ægte tilbedelse kommer fra hjertet. Vejledt af Guds ord, forvandlet af hans kærlighed og fyldt af hans ånd, vil vi ikke tilpasse os denne verden (se Rom 12,2), men være lydøre over for den vejledning, som Gud giver os i sit ord. Kun på Guds ord har vi fast grund under fødderne!

"Gud tvinger aldrig menneskers vilje eller samvittighed, men Satan griber hele tiden til grusomhed og tvang for at få magt over dem, han ikke på anden måde kan forføre. Ved at skabe frygt og bruge magt søger han at beherske samvittigheden og sikre sig selv at blive hyldet. Han virker gennem både religiøse og verdslige myndigheder for at opnå dette og får dem til at udforme menneskelige love i strid med Guds lov ...

For at kunne udholde den prøvelse, der venter dem, skal de kunne forstå Guds vilje, som den er åbenbaret i hans ord ... Ingen andre end de, der har styrket deres sind med Bibelens sandheder, vil kunne klare den sidste store kamp ...

Men Gud vil have et folk på jorden, der holder fast ved Bibelen og Bibelen alene som rettesnor for alle læresætninger og basis for alle reformer. Lærde mænds meninger, videnskabens konklusioner, trosbekendelser eller bestemmelser fra gejstlige råd, så mange og så forskellige og uenige de er, som de kirker de repræsenterer, flertallets stemme – ikke én af disse, eller dem alle, skal anses som bevis for eller imod nogen del af den religiøse tro. Før vi anerkender nogen læresætning, må vi forlange et klart 'så siger Herren' til støtte for den" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 480; 483-484).

Spørgsmål
til drøftelse

1. Hvordan kan vi leve i forventningen om, at Jesus snart kommer igen uden at være dommedagsprofeter?
2. Hvad siger vores daglige rutiner om, hvem / hvad vi tilbeder?
3. Hvordan kan vi trygt se fremtiden i øjnene? Kan du inspirere andre til ikke at leve i frygt?
4. Hvilken praktisk forskel gør vores indsigt i fremtiden for vores dagligliv?

